

Nr 49*Utlåtande i anledning av väckt motion om ändrad löneställning
för förrådsunderofficerare m. m.*

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Lindberg* väckt motion (II: 13) har hemställts, att riksdagen ville besluta, dels att tjänstebenämningen »förrådsunderofficer» ändras till »förrådsförvaltare», dels att förrådsförvaltare skall åtnjuta lön enligt löneklass Ma 24, dels ock att förrådsförvaltare skall underkastas uniformsplikt och i enlighet härmed åtnjuta ekiperingsersättning.

Beträffande motiveringen för de sålunda framställda förslagen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet vill erinra om att de i förevarande motion framställda yrkandena om löneställning, tjänstebenämning och uniformsplikt (jämte ekiperingsersättning) för förrådsunderofficerare vid försvarsområdena var föremål för prövning av 1953 års riksdag på grund av yrkande i den dåvarande motionen II: 1, vilket yrkande, fränsett en mindre variation i tjänstebenämningen, var identiskt med det nu framställda. I sitt utlåtande 1953: 202 — vari redovisades yttranden i ärendet av försvarets civilförvaltning, chefen för armén och statens organisationsnämnd — ansåg utskottet att frågan om ytterligare förbättring av löneställningen för ifrågavarande tjänstemän inte borde komma under bedömande annat än i samband med en allmän översyn av löneställningen för arvodespersonalen inom försvaret. Till frågorna om ändrad tjänstebenämning och uniformsplikt ansåg utskottet ställning inte böra tagas i då förevarande sammanhang. I enlighet härmed avstyrkte utskottet motionen, och riksdagen biföll utskottets hemställan.

När frågan nu ånyo väckts finner sig utskottet, med hänsyn till att något nytt läge inte synes ha uppkommit beträffande ifrågavarande spørsmål, kunna inskränka sig till att återropa vad utskottet anförde i sitt nyssnämnda utlåtande. Utskottet vill endast tillägga att skäl synes tala för att frågan om uniformsplikt för ifrågavarande tjänstemän ägnas särskild uppmärksamhet.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,
att motionen II: 13 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 mars 1955

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 51